

A. G. R. U.

IN EPARHIA MARAMUREȘULUI

Suplimentul Organului „Dumineca“

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

Nihil sine Deo !

Nici o țară din lume nu are cuvinte atât de frumoase în emblema sa ca și România. Nimic fără Dumnezeu! Dacă am vrea să fim credincioși acestei devize, ar trebui să facem ca să dispară din toate legiurile noastre elementele păgânești. La lumina acestor cuvinte foarte cu greu putem înțelege: cum poate exista în țara noastră creștină învățământ comercial și profesional lipsit de educația religioasă.

Ne plângem de lipsa îngrozoare de onestitate și cinste din viața noastră economică; vedem cu groază debandada din viața noastră financiară; privim lupta pe care o duce România de 15 ani, ca să-și aibă un buget dacă nu excedentar, dar cel puțin echilibrat, și nu avem curajul, s'o spunem pretutindeni, că nimănui nu e mai necesară convingerea religioasă și soliditatea morală, decât acelor, prin mâinile cărora trec banii țării, truda și sudoarea noastră a tuturor. Veșnic ne văicărăm, că ne lipsesc oamenii de caracter, dar nu luăm măsuri ca să zidim conștiință curată în inimile viitorilor noștri financiari.

Programa învățământului normal, înlocuită de Spiru Haret, nu prevedea în cursul superior educație religioasă pentru viitorii luminători ai satelor. Și ni e frică de câte un nou atentat la viața neamului, de câte ori se desbăte noua reformă a învățământului secundar sau normal. Totdeauna ne răsare câte un filosof luminat, care propune cu înverșunare „deparazitarea“ învățământului de studiul religiunii. Rezultatul se vede: azi avem mai mulți analfabeți, decât pe timpul, când aveam învățători cu doi

ani de normală, dar creșcuți în frica lui Dumnezeu și în curățenia moravurilor!

Nihil sine Deo! — și totuși cu toate legile noastre de repaos dominical, și în Ardeal, dar mai ales în Vechiul Regat, cele mai multe târguri săptămânale sau de țară le avem puse pe ziua sfântă a lui Dumnezeu. Și apoi știm, ce se petrece la târguri, și cine ascultă sf. slujbă. Dar mai știm și altceva, că este un Dumnezeu peste noi, care nu mult va tolera să ne batem joc de El. De altfel îi vedem cu ochii sbiciul, că Doamne rău ne mai merg treburile!

Nihil sine Deo! — și totuși în Senatul țării în ziua de 6 Martie anul Domnului 1935, numai doi bărbați au votat în contra noului cod penal, care în articolul 482 permite uciderea copilului, dacă e în primejdie viața mamei. În vechiul cod era pedepsit aspru săvârșitorul sau cooperatorul avortului, și fapta era socolită de crimă; iar acum numai doi se găsesc, care să-i zică și pe mai departe crimă. Sărmanul Domn Camil Manuilă, cum s'a bucurat zilele trecute, când a constatat, că în România suntem peste 19 milioane și că nu peste mult vom fi 20.

Această creștere provine de acolo, că sub oblăduirea vechiului cod nu se ucideau mai mult decât 150 000 de copii la an; dar deacuma înainte articolul 482 o să fie prăpastia fără fund, care va înghite pe toți copiii nedorți. De articolul acesta nu se pot bucura decât vrășmașii neamului nostru. Și nu cred să fie om cu mintea întreagă în țara aceasta, care să creadă și numai un moment, că permiterea avortului, va aduce îmbunătățirea situației demografice și scăderea moralității la noi în țară.

Se știe doar, cum grasează azi disordinea morală: și o femeie care va vrea să scape de copil, n'are decât să-și vadă pri-

mejdută vieața prin naștere, și imediat va scăpa de sarcina nepoștilă. Și cine nu va găsi pretexte? Articolul 482, e așa de larg, încât toți păcătoșii de ucigași îl vor putea interpreta cum le va pofti inima. Ei și iadul vor avea folos, dar neamul românesc, niciodată.

Episcopii noștri și-au spus cuvântul, și au rugat Senatul Țării, să nu legifereze în contra voinții lui Dumnezeu și să nu subscrie sentința de moarte a neamului. Au arătat aspra poruncă a lui Dumnezeu: Să nu ucizi! Infățișat-au preponderența sufletului nemuritor, care însătoșează după veșnicia fericită. Arătat-au primejdia națională, ce ar rezulta din aceasta lege. Au apelat în sfârșit la sentimentul de echitate și de justiție a Senatului, rugându-l, să nu ia dreptul cel mai sfânt, dreptul la vieață, dela sute de mii de copii. Au fost ascultați, și atât.

Imi aduc aminte cu groază de cuvintele învățatului Plautus: „Ego illum periise duco, cui perit pudor.” Și noi îl socotim pierdut pe acela, căruia i-a pierit sentimentul de pudoare. Și-l credem și mai nefericit pe acel neam, care cu legi contrare voinții divine, vrea să-și asigure un viitor. Dacă: Nihil sine Deo — atunci nici neamul nostru nu-și poate creia viitorul, decât în perfectă conformitate cu legile veșnice și imutabile ale lui Dumnezeu. Păr. IOAN CHIȘIU.

(După „Vestitorul“)

Papa despre activitatea laică în Acțiunea Catolică

Papa Piu al XI-lea a primit în ziua de 15 crt., pe toți clericii participanți la un curs special despre problemele Acțiunii Catolice, ținut la Universitatea Papală din toamna trecută până acum. La acest curs au participat 400 de clerici în mare parte preoți.

În această audiență Sfântul Părinte a făcut o expunere mai lungă asupra problemelor și scopurilor Acțiunii Catolice, pentru care el are un interes deosebit.

El s'a asemănat pe Sine cu Sfântul Ioan Apostolul, care la adânci bătrânețe tot repeta fiilor săi duhovnicești marea poruncă a dragostei creștine. Astfel și Sfântul Părinte revine mereu la clarificarea ideii de Acțiune Catolică.

Aceasta nu este altceva decât colaborarea laicilor la apostolatul ierarhic al Bisericii.

Din această definițiune se deduc celelalte elemente esențiale; mai întâiu, desăvârșită subordonare a laicului față de ierarhie; apoi, orice apostol laic trebuie să fie un bărbat de o neclintită credință, de o înflăcărată dragoste, într'adevăr prieten al Domnului Isus Cristos. Fără credință și dragoste, fără râvnă în rugăciune nu se pot aduce suflete la Dumnezeu, nu poate fi dus Dumnezeu în suflete. Acțiunea Catolică și politica n'au nimic comun, pentru că politica de partid este în mod necesar părtinitoare, limitată și divizată, pe când apostolatul creștin privește sufletele care toate sunt egale înaintea lui Dumnezeu, care nu face deosebire între „grec și barbar”. Spiritul de abnegație formează secretul. Acțiunii Catolice și Sfântul Părinte amintește cu vădită bucurie știrile îmbucurătoare care îi sosesc din diferite țări despre râvna și spiritul de jertfă cu care lucrează membrii Acțiunii Catolice.

(După Farul Nou).

Sfântul Scaun și Acțiune Francaise

Organizația franceză regalistă care poartă acest nume alunecând pe o pantă suspectă și voind să subordoneze, moralitatea creștină intereselor politice, a fost condamnată de Sfântul Scaun. Pentru a evita orice interpretări greșite, Sfântul Părinte, într'o convorbire avută cu episcopul din Angoulême Msgr. Megain, a vorbit cu nespusa dragoste și durere despre bietele suflete rătăcite care se încăpățânează în nesupunere, în cadrele acelei organizații și a adăugat: „Repeți ceea ce am mai spus: Prin condamnarea organizației „Action Francaise” din motivul periclitării credinței creștine și a moralei nu am înțeles că condamnăm monarhia sau ideea regalistă. (Se știe că Biserica recunoaște orice formă de organizație politică)”. Nu este oare „Papa”, spuse apoi Sf. Părinte rinte, capul Bisericii, care prin Domnul Isus a fost fondată ca instituție monarhică? Atâta cere Biserica și dela republicani și dela regaliști, și dela regi și dela președinți, ca să nu vateme morala și credința.